

Izabela Sikorska-Ulfikowa

Reszel, woj. olsztyńskie

Informator Archeologiczny : badania 13, 234-235

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na południowym skraju wzgórza zamkowego /wykop V/, 5 m poniżej obecnej powierzchni dziedzica, znaleziono poziom kulturowy zawierający konstrukcje drewniane i ceramikę z XI-XIII wieku. Materiał ten pozwala odnieść datowanie grodu do połowy XII w., co potwierdza wzmiankę w tzw. fałszyfikacie mogilneńskim. Nie stwierdzono reliktyw wału ani muru obwodowego zamku.

W okolicy kamienicy odkryto relikty artykulacji fasad budynku - lizen i przypór pochodzących z XVI i XVIII wieku /?/. Potwierdzono, zaobserwowane w zeszłym roku, różnice w sposobie fundamentowania poszczególnych partii budynku i możliwość wzniesienia ceglanego trzonu "kamienicy" dopiero w XV wieku. Prowadzono także prace nad rekonstrukcją podziałów wewnętrznych i pierwszej kondygnacji północnej partii budynku.

Badania nie dostarczyły interesujących zabytków ruchomych. Zdecydowanie przeważają ułamki naczyń wypalanych w atmosferze redukcyjnej /ponad 85%/; pozostałe zabytki to typowy średniowieczny i nowożytny materiał "zamkowy".

Na zamku prowadziła badania geofizyczne ekipa z Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ z Poznania pod kierunkiem mgr, inż. A. Różyckiego.

Badania będą kontynuowane.

RADZIKOWO STARE, gm. Czerwińsk
woj. płockie

patrz
wczesne średniowiecze

RESZEL
woj. olsztyńskie

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Izabela Sikorska-Ulfikowa.
Finansował WKZ w Olsztynie. Stódmy sezon badań.
Średniowieczny zamek.

Badania prowadzono na międzymurzu południowym. Miały one na celu odkrycie dalszej części budynku mieszkalnego i średniowiecznych murów obronnych. Wykop 5 przedłużono o 11 m w kierunku wschodnim. W obrębie poszerzonej części odkryto wschodnią ścianę późnośredniowiecznego budynku mieszkalnego przy bramie wjazdowej oraz dobudowaną do niego sień. Wewnątrz sieni znajdowały się dobrze zachowane stopnie ceglane, prowadzące do pomieszczenia z piecami ogrzewczymi i piwnicą, odkrytymi w 1978 r. Budynek mieszkalny na osi wschód-zachód ma długość 14,5 - 14,7 m a ściany biegną wzdłuż murów obronnych po linii prostej. Natomiast ściany wschodnia i zachodnia, o długości 5,5 m biegną na osi półn-wschód na pół-zachód, tak jak przebiega z jednej strony fundament bramy wjazdowej, a z drugiej, mur obronny, zamykający międzymurze od strony wschodniej. Stąd piwnica i sień tego budynku mają kształt nieregularny.

Odsłonięto również dalszy ciąg muru obronnego, który tuż za linią budynku skręca z jednej strony w kierunku ściany zamku, a z drugiej w kierunku krawędzi skarpy. Ten odcinek muru biegnący na osi N-E na południowy-zachód znajduje się na linii miejskiego, średniowiecznego muru, zachowanego w pobliżu zamku, przy plebanii. Przy krawędzi skarpy mur został zabezpieczony przed obsuwaniem się murem ceglanym wybudowanym prawdopodobnie w XVIII wieku. Za murem, przy południowej ścianie zamku odkryto częściowo kamienne fundamenty następnego budynku mieszkalnego, który wybudowano pod koniec XVI wieku.

Warstwy kulturowe w obrębie wykopu były przemieszane wskutek licznych prac ziemnych prowadzonych przy zamku, poczynając od XVI po XX wiek. Składały się przeważnie z gruzu ceglanego, w którym oprócz dachówek znalazły się ułamki naczyń i kafli nowożytnych oraz fragmenty ceramiki średniowiecznej na wtórnym złożu. Tylko na małym odcinku w północnej części wykopu, zachowała się warstwa próchnicy z fragmentami naczyń glinianych z wczesnego średniowiecza.

Od strony zachodniej zamku, na terenie średniowiecznej fosy, zasypanej w połowie XIX wieku przeprowadzono badania sondażowe, których celem było ustalenie szerokości i głębokości fosy oraz odkrycie muru oporowego od strony miasta.

Badania będą prowadzone w przyszłym roku.

RUMIA
woj. gdańskie
Stanowisko 1

patrz
okres halsztacki

RYŃSK, gm. Wąbrzeźno
woj. toruńskie

Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika
w Toruniu
Instytut Archeologii i Etnografii

Badania prowadzili mgr Wiesława Matuszewska-Kola oraz dr Andrzej Kola i dr Gerard Wilke /autorzy sprawozdania/. Finansowało Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w ramach tematu "Badania nad bitwą grunwaldzką". Pierwszy sezon badań. Grodzisko późnośredniowieczne.

Obiektem badań archeologicznych było późnośredniowieczne grodzisko w Ryńsku, utożsamiane z siedzibą przywódcy Związku Jaszczurczego - Mikołaja. Przystępując do systematycznych prac wykopaliskowych założono 5 wykopów o rozmiarach 4 x 4 m. Objęto nimi wewnętrzną stopę wału i przylegającą doń część majdanu, usytuowanych w zachodniej części obiektu. Eksploatacja prowadzona w wykopach przeciętnie na głębokość od 250 cm do 420 cm ujawniła zróżnicowany układ stratygraficzny. Znaczna głębokość zalegania warstw kulturowych nie pozwoliła osiągnąć całe w dwóch wykopach /wewnętrzny stok wału wykop E-11 D i środek majdanu - wykop E-13 C/.